

حرکت

شماره ۲۶ - ص ص : ۱۲۸ - ۱۲۷

تاریخ دریافت : ۰۷ / ۰۹ / ۸۳

تاریخ تصویب : ۱۵ / ۰۵ / ۸۴

تأثیر مکمل کراتین مونوهیدرات بر ترشح هورمون های رشد، تستوسترون و کورتیزول

داریوش شیخ الاسلامی وطنی^۱ - دکتر عباسعلی گانیانی
عضو هیأت علمی دانشگاه کردستان - دانشیار دانشگاه تهران

چکیده

هدف از این تحقیق، بررسی تأثیر مکمل سازی کوتله مدت کراتین مونوهیدرات بر میزان ترشح هورمون های رشد، تستوسترون و کورتیزول بوده است. در این زمینه ۲۰ نفر از شناگران دانشجوی دانشگاه کردستان، با دامنه سنی ۱۸ تا ۲۵ سال (20.8 ± 2.61) به عنوان آزمودنی در نظر گرفته شدند و به صورت تصادفی در دو گروه کراتین و شبه دارو (هر گروه ۱۰ نفر) قرار داده شدند. از مردمی ها (هر دو گروه) به مدت ۶ روز تمرینات سرعتی شنا را انجام دادند، در حالی که قبل و بعد از اتمام دوره ۶ روزه تمرین از تمام افراد خونگیری به منظور بررسی میزان ترشح هورمون های یاد شده به عمل آمد. نتایج تجزیه و تحلیل آماری داده ها که با آزمون T وابسته و غیر وابسته انجام گرفت، نشان داد که در هیچ کدام از دو گروه میزان ترشح تستوسترون دو گروه در پیش و پس آزمون تغییر معنی داری نداشت و تفاوت معنی دار مربوط به میانگین ترشح تستوسترون دو گروه در پس آزمون است که در گروه کراتین نسبت به گروه شبه دارو به میزان معنی داری بیشتر است ($P=0.01$). همچنین رکورد شنای ۵۰ متر آزمودنی های گروه کراتین تا حد معنی داری بهبود یافت ($P=0.02$). نتایج تحقیق حاضر میزان تأثیر بازگیری کراتین بر ترشح هورمون های مذکور را قابل توجه نمی دانند.

واژه های کلیدی

کراتین مونوهیدرات، مکمل سازی، تمرینات سرعتی، هورمون رشد، هورمون تستوسترون، هورمون کورتیزول.

مقدمه

جستجو برای دستیابی به ماده جادویی که یک رده رقابتی بالاتر را اعطا کند، همیشه مدنظر بوده است. ورزش در سطح حرفه ای فشارهای زیادی را با پاداش و جوایز فراوان برای کسب موفقیت به همراه دارد که این عوامل خارجی بر انگیزه ورزشکار می افزاید و معمولاً موجب می شود که ورزشکاران وضعیت فعلی نمایش خود را بهبود بخشنند. درحال حاضر، مکمل های^۱ بسیاری وجود دارند که توسط ورزشکاران مصرف می شوند. مکمل های غذایی دارای نقش های متعددی از جمله تولید انرژی، تأثیر بر روی سلامت عمومی و همچنین افزایش حجم عضلانی می باشند. غالباً اینکه کراتین دارای هر سه ویژگی مذکور است و این در کنار قیمت ارزان، کراتین را به عنوان یک مکمل بی نظیر جلوه می دهد^(۱۲). کراتین هم در داخل بدن مستقر می شود (در کبد و کلیه از طریق برخی اسیدهای آمینه از قبیل آرژین کراتین ساخته خواهد شد)، و هم از طریق مواد غذایی از قبیل گوشت قرمز و ماهی وارد بدن می گردد. میزان مصرف آن در بدن برای یک فرد متوسط حدود ۲ گرم در روز است. بخش اعظم کراتین بدن انسان درون عضلات اسکلتی ذخیره می شود^(۹۵ درصد)، که از این مقدار فقط حدود ۳۰ درصد آن به شکل کراتین آزاد^۲ (Cr) و مابقی آن به صورت فسفو کراتین^۳ (Pcr) است^(۱۲). سیستم فسفاتری یکی از سریع ترین منابع بازسازی انرژی در بدن محسوب می شود و زمانی که مقدار زیادی ATP در زمان محدودی مورد نیاز است، فسفوکراتین های ذخیره شده در درون عضلات می توانند با از دست دادن گروه فسفات خود، ATP را از ADP موجود در باره سازی کند^(۳). موگان^۴ (۲۰۰۰) و گرین هاف^۵ (۱۹۹۴) نشان دادند که با مصرف کراتین به صورت محلول، به میزان ۲۰ گرم در روز و به صورت^۶ ۴ و عدد ۵ گرمی، محتوای کراتین عضلات به بالاترین سطح خود می رسد که حدود ۱۶۰ میلی مول به ازای هر کیلوگرم عضله خشک است^(۱۴ و ۸).

1 - Supplements

2 - Free Creatine

3 - Phosphocreatine

4 - Maughan

5 - Greenhaff

هورمون ها ترکیباتی هستند که توسط سلول های بافت معین ساخته می شوند و عمل فیزیولوژیکی خود را در سلول های محل ساخته شدن خود یا سلول های بافت دیگری به نام بافت هدف به انجام می رسانند. یک موجود زنده همواره به منظور ایجاد سازگاری با تغییرات محیط داخل و خارج خود، نیاز به هماهنگی های بسیار دقیقی در اعمال بافت های مختلف دارد. برای برقراری چنین هماهنگی و ارتباطی، دو سیستم اصلی وجود دارد، یکی سیستم عصبی که پیام ها را از طریق شبکه عصبی ثابت هدایت می کند و دیگری سیستم اندوکرین^۱ که در آن پیام ها به شکل تعدادی ترکیبات شیمیایی به نام هورمون به بافت های اعضای مختلف بدن فرستاده می شوند^(۲). مطالعات بسیار سودمندی کراتین بر اجرا را مورد مطالعه قرار داده اند^(۳، ۴). هدف از این تحقیق مشخص کردن این موضوع است که کراتین چگونه این مهم را موجب می شود و آیا این کار را با ایجاد سازگاری های هورمونی به انجام می رساند؟

در کار پژوهشی که توسط پولینن^۲ و همکارانش (۲۰۰۲) انجام گرفت، میزان تستوسترون پلاسمای هورمون رشد به دنبال شرکت در برنامه وزنه تمرینی تا حد معنا داری افزایش یافت (۱۵). در همین مورد اثر ۶ دقیقه تمرین پارو زدن روی دستگاه کارستنج با تمام توان روی هورمون های تستوسترون و کورتیزول متعاقب تمرین با زمان استراحت تفاوت معنی داری نداشته است (۱۰). لوسیا^۳ (۲۰۰۱) در تحقیق دیگری پاسخ های هورمونی به تمرینات استقامتی شدید در ورزشکاران نخبه (۹ دوچرخه سوار حرفه ای) را مورد ارزیابی قرار داد. در این مطالعه ، سطح هورمون آزمودنی ها قبل از مسابقه، در پایان دو هفته از مسابقه و در پایان سه هفته از برگزاری مسابقه اندازه گیری شد . نتایج حاصل نشان داد که فعالیت پایه غدد فوق کلیوی، هیپوفیز و بیضه ها ممکن است پس از روز های متوالی شرکت در مسابقات طولانی مدت و شدید کاهش یابد(۱۱). برخی از مطالعات (گائینی ، ۱۳۷۳) اظهار می دارند که پس از یک و هله کار شدید روی نوار گردان یا دوچرخه کارستنج غلظت تستوسترون پلاسمای افزایش می یابد که در ورزشکاران نخبه جوان افزایش غلظت بیشتر است.

1 - Endocrine
2 - Pullinen
3 - Lucia

ایجند^۱ و هسپل^۲، اثر کوتاه مدت کراتین مونوھیدرات توام با تمرینات مقاومتی شدید را بر هورمون های کورتیزول، تستوسترون و رشد، مورد مطالعه قرار دادند و نتیجه گرفتند که تمرینات مقاومتی شدید توام با مصرف مکمل کراتین بر پاسخ هورمون های مذکور تأثیری ندارد(۶). با نتیجه گیری از تحقیقات فوق به نظر می رسد که در مورد نقش تمرینات بدنی بر ترشح هورمون های، ابهامات و تنافضات زیادی وجود دارد، به طوری که بعضی مطالعات میزان ترشح هورمون های تستوسترون و رشد را به دنبال شرکت در برنامه های تمرینی با افزایش معنی داری گزارش داده اند (۱۵) و برخی مطالعات عکس این موضوع را بیان کرده اند (۶ و ۱۰) ضمن اینکه تأثیر توام تمرینات بدنی و مکمل سازی کراتین به میزان کمی مورد توجه قرار گرفته، که همان تعداد محدود نیز از تمرینات مقاومتی به عنوان برنامه تمرینی استفاده کرده اند. در حالیکه تحقیق حاضر سعی در روشن ساختن این موضوع دارد که آیا مصرف خواراکی کراتین می تواند عملکرد سرعان شنا را (رکورد شنای ۵۰ متری) از گذرگاه تغییر غلظت سه هورمون رشد، کورتیزول و تستوسترون تحت تأثیر قرار دهد یا خیر؟ و بدین ترتیب تغییراتی را که ممکن است این مکمل در ترشح هورمون های مذکور اعمال کند روشن نموده و بدین ترتیب یکی از راه هایی که ممکن است اثرات ثابت شده کراتین بر افزایش قدرت، حجم عضلانی و اجرا، از طریق آن اعمال گردد، یعنی تغییر احتمالی در ترشح برخی از هورمون های کلیدی، مورد بررسی قرار گیرد.

روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع نیمه تجربی است که طی آن اثر متغیر مستقل (تمرینات سرعانی و توام با مصرف کراتین)، بر متغیرهای وابسته (میزان ترشح هورمون های رشد، کورتیزول و تستوسترون) از طریق انجام پیش و پس آزمون اندازه گیری شد. جامعه آماری شامل شناگران آماتور (در حد تیم دانشگاه) پسر دانشگاه کردستان با دامنه سنی ۱۸ تا ۲۵ سال بودند که حداقل به مدت ۶ ماه و به صورت ۲ جلسه در هفته تمرینات مستمر شنا را انجام داده بودند. سپس با توجه به وضعیت شنای آنها، میزان تمرینات، دامنه سنی و عدم سابقه استفاده از مواد نیروزا و مکمل کراتین، در نهایت ۲۰

نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند که به شکل تصادفی در دو گروه کراتین و شبه دارو (هر گروه ۱۰ نفر) قرار گرفتند که به دلیل انصراف یکی از آزمودنی های گروه شبه دارو، اطلاعات ۱۰ نفر در گروه کراتین و ۹ نفر در گروه شبه دارو مورد اندازه گیری قرار گرفت.

نحوه اجرا

تمامی آزمودنی ها بدون این که از یکدیگر جدا شوند و به صورت همزمان در یک دوره ۶ روزه تمرینات سرعتی شنا شرکت داده شدند، به طوری که هیچکدام از افراد دو گروه از نوع ماده مصرفی خود اطلاعی نداشتند. نحوه اجرای تمرینات در طول دوره در جدول ۱ آمده است. تمرین در طول دوره هر روز از ساعت ۱۶ الی ۱۷ در استخر سر پوشیده دانشگاه کردستان و در دمای آب ۳۰ درجه به انجام رسید. همچنین تمرینات سرعتی شنا به صورت تناوبی و با ۸۰ تا ۱۰۰ درصد حداقل سرعت شنای آزمودنی ها انجام گرفت (در ابتدای دوره از تمامی افراد در مواد تمرینی مورد نظر رکورددگیری به عمل آمد و آنها موظف بودند در زمان تعیین شده مسافت های تمرینی را طی کنند). نسبت استراحت به کار ما بین تکرار ها ۱:۳ بود و ما بین دوره های تمرینی نیز ۵ دقیقه باز یافت غیرفعال در نظر گرفته شد.

در این تحقیق آزمودنی های گروه کراتین ضمن شرکت در برنامه عروزه تمرینات سرعتی شنا هر روز ۲۰ گرم کراتین مونوهیدرات را در ۴ وحدة ۵ گرمی به صورت محلول در آب سیب دریافت کردند (در مجموع ۱۲۰ گرم)؛ درحالی که آزمودنی های گروه شبه دارو روزانه ۱۲ گرم آرد گندم را در ۴ وحدة ۳ گرمی (و به همان صورت محلول در آب سیب) مصرف کردند. همچنین به منظور بررسی تأثیر مکمل کراتین بر ترشح هورمون های رشد، تستومترون و کورتیزول، یک روز قبل از شروع دوره تمرینی در ساعت ۱۷ و پس از اتمام تمرینات عادی شناگران و در روز آخر دوره، مجدداً در ساعت ۱۷ و پس از اتمام تمرین از تمامی افراد به میزان 10^{00} خرنگیری به عمل آمد. در ضمن رکورد شنای ۵۰ متر کمال سینه آزمودنی های دو گروه در پیش و پس آزمون ثبت شد.

جدول ۱- برنامه اجرای تمرینات طی دوره شش روزه

زمان	تمرینات	
۴۵ دقیقه	۲x۱۰۰ m ۴x۵۰ m ۴x۲۵ m	روز اول
۴۵ دقیقه	۱x۱۰۰ m ۴x۵۰ m ۴x۲۵ m ۸x۱۲ m	روز دوم
۴۵ دقیقه	۲x۲۰۰ m ۴x۱۰۰ m	روز سوم
۴۵ دقیقه	۴x۵۰ m ۸x۲۵ m ۱۰x۱۲ m	روز چهارم
۴۵ دقیقه	۱x۱۰۰ m ۱x۵۰ m ۸x۲۵ m ۱۰x۱۲ m	روز پنجم
۴۰ دقیقه	۱x۵۰ m ۱۰x۲۵ m	روز ششم

- تمامی آزمون‌ها هر روز قبل از شروع برنامه تمرینی روزانه، مسافت ۱۰۰ متر شنای آرام را به منظور گرم کردن انجام دادند.

نتایج ویافه‌های تحقیق

نتایج حاصل از این تحقیق به صورت جداول (۱، ۲، ۳) بیان شده است. جدول ۲ شامل اطلاعات توصیفی همچون میانگین و انحراف معیار دو گروه در میزان ترشح هورمون‌های رشد، تستوسترون، کورتیزول و نیز رکورد شنای ۵۰ متر است. در جدول ۳، میزان میانگین ترشح

هورمون های مذکور در پیش و پس آزمون هر کدام از گروه ها آمده است که با توجه به نتایج آزمون T وابسته مشخص می شود که در گروه کراتین و همچنین در گروه شبه دارو، میانگین ترشح هورمون های مورد نظر در پیش و پس آزمون تغییر معنی داری نیافته است. اما رکورد شنای ۵۰ متر در گروه کراتین تا حد معنا داری کاهش یافته است ($P=0.44$) ، در حالی که در گروه دارونما تغییری نکرده است . علاوه بر این، بر اساس نتایج آزمون T مستقل (جدول ۴) مشخص شده است که :

- ۱) آزمودنی های دو گروه در پیش آزمون به لحاظ میزان ترشح هورمون های مورد نظر با یکدیگر تفاوتی نداشته اند.
- ۲) در مورد میزان ترشح هورمون های رشد و کورتیزول، دو گروه در پس آزمون نیز با یکدیگر اختلاف معنی داری ندارند.
- ۳) میزان ترشح هورمون تستوسترون در پس آزمون گروه کراتین نسبت به گروه شبه دارو، تا حد معنی داری افزایش داشته است ($P=0.10$) ;
- ۴) در ارتباط با رکورد شنای ۵۰ متر، دو گروه نه در پیش آزمون و نه در پس آزمون، تفاوت معنی داری با یکدیگر ندارند.

جدول ۲ - اطلاعات توصیفی دو گروه

M \pm SD					گروه کراتین
رکورد شنای ۵۰ متر(ثانیه)	کورتیزول Mg%	رشد Ng/ML	تستوسترون Ng/ML	پیش آزمون	
۵۲/۱ \pm ۷/۷	۱۹/۱۷ \pm ۲/۳۰	۲۰/۷۲ \pm ۲۱/۰۵	۶/ۯ۳ \pm ۲/۸۲		
۵۰/۷ \pm ۷/۰۹	۱۶/۰۵ \pm ۰/۱۱	۱۴/۰ \pm ۱/۰۷	۸/۱۶ \pm ۲/۱۸	پس آزمون	

۵۷/۳۳ \pm ۷/۸۱	۲۲/۸۷ \pm ۰/۵۷	۱۰/۸۸ \pm ۱۲/۹۹	۵/۷۳ \pm ۲/۰۹	پیش آزمون	گروه شبه دارو
۵۷/۳۳ \pm ۷/۸۶	۱۹/۳۸ \pm ۲/۰۶	۱۷/۰۳ \pm ۱۷/۰۷	۵/۷۳ \pm ۱/۰۷	پس آزمون	دارونما

جدول ۳- مقایسه میزان ترشح هورمون های رشد، تستوسترون، کورتیزول و رکورد شنای ۵۰ متر در پیش و پس آزمون هر کدام از گروه ها

معنی داری	P	d.F	Tابسته	متغیر	
غیرمعنادار	P = 0/1	۹	-1/۸۳	هورمون تستوسترون	گروه کراتین مقایسه پیش و پس آزمون
غیرمعنادار	P = 0/۴۱	۹	0/۸۶	هورمون رشد	
غیرمعنادار	P = 0/۱۶	۹	1/۵۰	هورمون کورتیزول	
معنی دار	P = 0/۰۴۴	۹	2/۲۷	رکورد شنای ۵۰ متر	
غیرمعنادار	P = 0/۹۹	۸	0/۰۰۱	هورمون تستوسترون	گروه دارو نما مقایسه پیش و پس آزمون
غیرمعنادار	P = 0/۰۵	۸	0/۰۶۲	هورمون رشد	
غیرمعنادار	P = 0/۱۳	۸	1/۶۸	هورمون کورتیزول	
غیرمعنادار	P = 0/۲۹	۸	1/۱۲	رکورد شنای ۵۰ متر	

جدول ۴- مقایسه میزان ترشح هورمون های رشد، تستوسترون، کورتیزول و رکورد شنای ۵۰ متر هر دو گروه در پیش و پس آزمون

معنی دار	P	d.F	Tابسته مستقل	متغیر	
غیرمعنادار	P = 0/۴۴	۱۷	0/۷۹۱	هورمون تستوسترون	مقایسه دو گروه ، پیش آنمون
غیرمعنادار	P = 0/۰۶۶	۱۷	0/۰۰۵	هورمون رشد	
غیرمعنادار	P = 0/۱۱۲	۱۷	1/۶۷	هورمون کورتیزول	
غیرمعنادار	P = 0/۹۲۹	۱۷	0/۰۹۱	رکورد شنای ۵۰ متر	
معنی دار	P = 0/۰۱	۱۷	2/۷	هورمون تستوسترون	مقایسه دو گروه پس آنمون
غیرمعنادار	P = 0/۷۶۳	۱۷	0/۳۰۷	هورمون رشد	
غیرمعنادار	P = 0/۷۳۵	۱۷	-1/۲۳	هورمون کورتیزول	
غیرمعنادار	P = 0/۹۰۶	۱۷	0/۳۵۳	رکورد شنای ۵۰ متر	

بحث و نتیجه گیری

بیشتر تحقیقات انجام شده درباره مکمل سازی کراتین نشان می دهد کراتین بر وزن بدن، دوره بازیافت، سوخت و ساز انرژی، محتوای کراتین عضله و در نهایت بر اجرا تأثیر می گذارد (۱۲ و ۱۳). هر چند که ساز و کار دقیق نحوه اثر مکمل کراتین بر اجرا مشخص نشده است. تحقیق حاضر با بررسی میزان ترشح هورمون های رشد، تستوسترون و کورتیزول، قبل و پس از مکمل سازی

کراتین، سعی دارد تا یکی از مکانیزم هایی را که ممکن است کراتین از طریق آن بر عملکرد تأثیر می گذارد، بررسی کند. کیسی^۱ و همکارانش (۱۹۹۶) با مطالعاتی اظهار داشته اند که این امر می تواند به دلیل اثر تحریکی مصرف کراتین بر موجودیت فسفوکراتین عضلانی باشد که البته این اثر بیشتر مربوط به افزایش فسفوکراتین در تارهای تنداقباض است تا تارهای کنداقباض (۵). پولینن^۲ و همکارانش (۲۰۰۲)، پاسخ کاتکولامین ها (ابی نفرین و نورابی نفرین)، GH^۳ و میزان تستوسترون پلاسمایی به بر نامه های وزنه تعریفی (۵ مرحله باز شدن زانو با ۱۰ تکرار و ۴۰ درصد حداقل قدرت) را مطالعه کردند. نتایج این تحقیق نشان داد غلظت تستوسترون پلاسمایی و همچنین هورمون رشد افزایش معنی داری یافته است (۱۵). در همین مورد ویلیام^۴ (۱۹۹۹) اظهار داشته، در پاسخ به تمرینات کوتاه مدت، هورمون های تیروکسین، رشد و تستوسترون افزایش می یابند. وی هورمون های رشد و تستوسترون را دو هورمون اصلی درگیر در سازگاری های عضلانی به تمرین مقاومتی می داند (۴). اشتلینگ^۵ (۲۰۰۱) نیز در مطالعه ای میزان مصرف کراتین بر سلامتی را در طولانی مدت بررسی کرده است. نتایج تحقیقات وی نشان می دهد مصرف طولانی مدت کراتین بر سلامت افراد تأثیری ندارد و میزان ترشح هورمون های تستوسترون، کورتیزول و هورمون رشد افرادی که به مدت طولانی از کراتین استفاده کرده بودند، نسبت به افراد معمولی، تفاوتی نداشته و فقط در گروه کراتین، میزان پروتئین نام و مقدار کراتینین بیشتر از افراد گروه کنترل بوده، که این هم در محدوده طبیعی قرار داشته است (۱۶). ولک^۶ و همکارانش (۲۰۰۱)، پاسخ های فیزیولوژیکی به تمرینات کوتاه مدت در هوای گرم را پس از بارگیری کراتین ارزیابی کردند. نتایج تحقیق فوق نشان داد که ضربان قلب، فشار خون و میزان تعریق در پاسخ به تمرین، در بین دو گروه تفاوت معنی داری نداشته، درحالی که هورمون های کورتیزول، آندوسترون، رنین، آئریوتانسین I و II و وازوپرسین افزایش معناداری را نشان دادند، ولی افزایش ها در هر دو گروه یکسان بود (۱۷). نتایج تحقیق حاضر نیز بیانگر آن است که مکمل سازی کراتین توأم با تمرینات سرعتی شنا، تأثیری بر

- ۱ - Cassy
 2 - Pullinen
 3 - Growth Hormone
 4 - William
 5 - Schilling
 6 - Volek

میزان ترشح هورمون های رشد، تستوسترون و کورتیزول ندارد و میانگین ترشح هورمون های مذکور در پیش و پس آزمون هر دو گروه (گروه کراتین و گروه شبه دارو)، تغییر معنی داری نیافته است (به جز میانگین هورمون تستوسترون دو گروه در پس آزمون که تا حد معنی داری در گروه کراتین افزایش داشته است، $p = 0.01$). این نتایج با نتایج تحقیق استلینگ و ولک هم خوانی دارد، ولی با بررسی های ویلیام مغایر است. در تحقیق دیگری، ایجند^۱ و هسپل^۲ (۲۰۰۱)، اثر کوتاه مدت مکمل کراتین مونوهیدرات توأم با تمرینات مقاومت شدید را بر هورمون های رشد، تستوسترون و کورتیزول مورد مطالعه قرار دادند (۶). نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که میزان افزایش هورمون رشد در هر دو گروه کراتین و شبه دارو یکسان بود و تغییر حاصل در ترشح این هورمون (در پس آزمون) ناشی از تمرینات شدید مقاومتی بوده است و نه در اثر مکمل سازی کراتین. میزان ترشح هورمون های تستوسترون و کورتیزول سرم زمان بازیافت در گروه کراتین نسبت به گروه شبه دارو مقداری افزایش داشت. در کل، ایجند و هسپل نتیجه گرفتند که تمرینات مقاومتی شدید توأم با مصرف مکمل کراتین بر پاسخ هورمون های مذکور تأثیری ندارد. نتایج حاصل از تحقیق مذکور با نتایج مطالعه حاضر کاملاً همخوانی دارد و در کل به این باور مشترک رسیده اند که اثر بخشی احتمالی مکمل کراتین از طریق تغییر در پاسخ های هورمونی نیست و باید عوامل دیگری از قبیل سازگاری های عصبی عضلانی (از قبیل افزایش حجم تارهای عضلانی، یا افزایش به کارگیری واحدهای حرکتی فعال) را جستجو کرد در هر صورت مشاهده شد با وجود عدم تغییر معنادار در ترشح هورمون های مذکور، زمان شنای ۵۰ متر گروه کراتین در پس آزمون نسبت به پیش آزمون کاهش معنی داری یافت ($p = 0.04$) و این مسئله نشان می دهد که چنان چه کراتین بر عملکرد سرعتی شناگران تأثیری بگذارد از طریق تغییرات هورمونی نخواهد بود. در این مورد افزایش میزان موجودیت فسفوکراتین در تارهای تندانقباض متعاقب مکمل سازی می تواند یکی از پاسخ های احتمالی باشد که در تحقیقات کیسی و همکارانش به اثبات رسیده است.

منابع و مأخذ

- ۱.ادینگتون و ادگرتون. (۱۳۷۲). "بیولوژی فعالیت بدنی" ، ترجمه حجت ا... نیکبخت، ناشر : سمت، صص ۲۸۵-۳۱۲.
- ۲.شهبازی ، پرویز و ملک نیا، ناصر. (۱۳۷۸). "بیوشیمی عمومی" ، جلد ۲ . ناشر : انتشارات دانشگاه تهران . ص ۳۰۱-۲۹۱، ۳۸۱-۳۲۰، ۴۸۹-۴۹۵، ۴۴۵-۳۸۰، ۵۱۲-۴۸۰.
- ۳.موگان، ر، و گلیسون،م. (۱۳۸۰). "بیوشیمی فعالیت های ورزشی" ، ترجمه عباسعلی گائینی ، ناشر : سمت، ص ۲۸۸-۲۸۰، ۲۰۶-۲۰۵، ۱۲۷-۱۲۲، ۵۱-۳۰.
- ۴.مک آردل، ویلیام ، کچ، فرانک و کچ، ویکتور. (۱۳۷۹). "فیزیولوژی ورزشی ۱ (انرژی و تغذیه)" ، ترجمه اصغر خالدان، ناشر : سمت. ص ۱۵۷-۱۵۹، ۲۹۶، ۵۸۰-۵۸۱.

5. Cassy A, Constantin Teodosiu, Howellss E, Greenhaff (1996). "Creatine ingestion Favorably affects Performance and muscle metabolism during maximal exercise in human". *American Journal of Physiology*, 271 : 1 Pt E. 7-13.

6. Eijnde. Op, TB., and Hespel. P (2000). "Short-term creatine supplementation does not alter the hormonal response to resistance training". *Med. Sci. Sports . exerc.* Vol. 33, No 3, PP: 449-453.

7. French, DN. Volek, JS. Ratamess, N. Mazzetti, S. (2001). "The effect of creatine supplementation on resting serum Hormonal concentrations During short-term resistance training overreaching". *Med. Sci. Sports. Exerc.* 33(4), 1:S 203.

8. Greenhaff Pl, Bodin K, Soderlund K & Hultman E (1994). "Effect of oral creatine supplementation on skeletal muscle phosphocreatine resynthesis". *American Journal of physiology*, 266, PP: E 725-E730.

9. Iz Quirido, M.K. Hakkinen, A. Anton. M. Garries. J.I banez, M. Ruesta, and E.M. Gorostiage (2001). "Maximal strength and power, endurance performance , and serum hormones in middle aged and elderly men". *Med. Sci. Sport. Exerc.* Vol 33, No. 9, PP: 1577-1587.

10. Jurimag, J., Jurimae. T (2001). "Responses of bloods hormones to the maximal rowing ergometer test in college rowers". *J Sports. Med. Physiol . Fitness.* Vol 41, No 1, PP:73-77.

11. Lucia, A Diaz, B cJ hoyos, C Fernandez G villia, f Bandres, JI chicharro (2001). "Hormonal levels of world class cyclist during the tour of spain stage race". *British Journal of sports medicine*, 35: PP: 424-43.

12. Maughan, R.J (1999). *Nutrition research reviews*. 12, PP: 225-280.

13. Maughan, R.J (1995). "Creatine supplementation and exercise performance". *Int J Sport nutr*, Vol. 5, 2, PP:94-101.

14. Maughan, R.J (2000). Chapter 27, "Creatine". paul. I. Greenhaff.

15. Pullinen, T.A. mero, P.Huttanene , A. Pakkinen, and P.V.Komi (2002). "Resistance exercise-induced hormonal response in men, women and pubescent boys". *Med. Sci. Sports Exerc.*, Vol 34, No. 5, PP:806-813.

16. Schilling, B.K. M.H Stone, M.Johnson, L.Smith (2001). "Creatine supplementation and health variables". *Med . Sci. Sports Exerc.*, Vol 33, No . 2, PP: 183-188.

17. Volek, J.S., S.A. Mazzetti, W.B Farquhar, B.R. Barnes, A.L. Gomez, and W.J.Kraemer (2001). "Physiological responses to short-term exercise in the heat after creatine loading ". *Med.Sci. Sports Exerc.*, Vol. 33, No. 7, PP: 1101-1108.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی